

ΕΤΟΣ 55ον

16 Δεκεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (2846)

ΤΑ ΠΑΘΗ: ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Στή σημερινή Κυριακή πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τούς Προπάτορες, τούς κατά σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἅγ. Παῦλος μᾶς μεταφέρει μέ τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα στό τέλος τῆς ἱστορίας καί τοῦ κόσμου, ἐκεῖ πού ὁ Χριστός θά φανερωθεῖ μέ ἀσύγκριτη δόξα γιά νά κρίνει τόν κόσμο καί νά δοξάσει τούς ἀληθινούς πιστούς. Ἄλλῃ ἐνῶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν μέ τήν περικοπή αὐτή ἀπό τήν Ἐπιστολή του πρὸς Κολλοσσαεῖς μᾶς ὑπενθυμίζει ποιά μέγιστη δόξα μᾶς περιμένει στοὺς οὐρανοὺς, συγχρόνως μᾶς διδάσκει ὅτι γιά τήν ἀπόκτηση καί κληρονομιά αὐτῆς τῆς δόξας, δέν ἀρκεῖ μιά τυπική, ἐξωτερική πίστη στόν Χριστό. Ἀντίθετα, ἀπαιτεῖται ριζική ἀπάρνηση τῆς ἁμαρτίας, νέκρωση τῶν παθῶν καί διατήρηση καί αὔξηση τοῦ καινούριου βίου τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς πού ἀποκτήσαμε μέ τό ἅγιο Βάπτισμα. Ὑπογραμμίζει πολὺ χαρακτηριστικά ὅτι θά πρέπει νά «ἀπεκδυθοῦμε τόν παλαιὸ ἄνθρωπο σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καί νά ἐνδυθοῦμε τόν νέον» (Κολ. 3,9-10).

Τά ἁμαρτωλὰ πάθη

Ὁ ἅγ. Παῦλος εἶναι σαφής. Ἐάν θέλετε, συμβουλεύει, νά δοξασθεῖτε μαζί μέ τόν Χριστό κατά τή Δευτέρα Του Παρουσία «νεκρώσατε τά μέλη ὑμῶν τά ἐπὶ τῆς γῆς». Νά γίνουμε δηλαδή σάν νεκροί ὡς πρὸς τήν ἁμαρτία. Καί στή συνέχεια παραθέτει μιά σειρά ἀπό ἁμαρτωλὰ πάθη. Πορνεία, σαρκικά πάθη, κακές ἐπιθυμίες καί πράξεις, πλεονεξία ἢ ὁποῖα εἶναι ἡλιθία στό εἶδωλο τοῦ χρήματος. Καί προσθέτει ὁ ἀγωνιστής Ἀπόστολος: «ἀπόθεσθε τά πάντα», δηλαδή τά ἅλλα πάθη πού εἶναι ἡ ὀργή, ὁ θυμὸς, ἡ κακία, ἡ βλασφημία, ἡ αἰσχρολογία, τό ψεῦδος! Τά πάθη αὐτά, ὅπως ὅλα τά πάθη, λειτουργοῦν ὡς νοσήματα στήν ψυχὴ καί εἶναι «παρὰ φύσιν κίνησις» προερχόμενα ἀπὸ τήν κακὴ προαίρεση καί ἐπιθυμία, ἀπὸ τήν ὑποταγὴν στά ἁμαρτωλὰ κελεύσματα τοῦ χαιρέκακου διαβόλου. Διότι τά ἁμαρτωλὰ πάθη δέν εἶναι σύμφυτα τῆς ἀνθρώπινης φύσεως πού πηλ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. γ' 4-11)

Ἡ νέκρωση τῶν παθῶν

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογία ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

σθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ ἀπαθῆς. Ὡραῖα τὸ ὑπογραμμίζει ὁ ἅγ. Ἰωάννης τῆς Κλίμακος: τὸ πάθος «φυσικῶς ἐν τῇ φύσει οὐ πέφυκεν· οὐ γὰρ ἐστὶ κτίστης παθῶν ὁ Θεός».

Τὸ πνευματικὸ κέρδος, ἡ «ἀπάθεια»

Καθὼς πλησιάζουμε καὶ πρὸς τὴ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ καθιούμαστε νὰ ὑποδεχοῦμε τὸν Μεγάλον Ἀναμενόμενο τῶν αἰώνων, τὸ πνευματικὸ μας κατόρθωμα καὶ κέρδος εἶναι νὰ προχωρήσουμε στὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὰ ποικίλα ἀμαρτωλὰ πάθη ποὺ ἐμφωλεύουν στὴν ψυχὴ μας. Ἡ ἀπελευθέρωση αὐτὴ, ἡ μεταστροφὴ τῆς ψυχῆς δηλαδὴ ἀπὸ τὰ ἀμαρτωλὰ πάθη στὴν κατὰ Θεὸ ζωὴ, ὀνομάζεται στὴ γλώσσα τῶν θεοφόρων Πατέρων μὲ μία λέξη, «ἀπάθεια». Αὐτὴ δὲ ἡ κατάστασις τῆς ἀπάθειας καὶ ἡ βίωσή της συντελεῖται στό χώρῳ τῆς Ἐκκλησίας, κατ' ἐξοχὴν μὲ τὸ ἱερό μυστήριον τῆς μετάνοιας καὶ ἐξομολογήσεως, ὅπου ἐλευθερώνεται ὁ πιστὸς ἀπὸ τὸ βᾶρος τῶν ἀμαρτιῶν καὶ λαμβάνει τὴ χάρι καὶ τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σέ μιά ἐποχὴ ὅπως ἡ δικὴ μας, ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ βουλημῖα αισθήσεων καὶ παθῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ προχωροῦμε κάθε ἡμέρα πρὸς μιά πνευματικὴ ἐξυγίανση μὲ τὴν καταπολέμηση τῶν παθῶν ἀπὸ τὴ μία μεριά, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πλήρωση τῶν θείων ἐντολῶν ἀπὸ τὴν ἄλληλη.

Οἱ παραινέσεις, λοιπόν, τοῦ ἁγ. Παύλου στό σημερινὸ ἀνάγνωσμα γιὰ «ἐπίγνωσις τοῦ κατ' εἰκόνα», φέρουν τελικὰ τὴ νίκη στὸν ἀγωνιζόμενο χριστιανό.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστός, πού εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε καί σεῖς θά φανερωθῆτε μαζί του δοξασμένοι. Νεκρώσατε λοιπόν ὅ,τι γήϊνον εἶναι μέσα σας, δηλαδή τὴν πορνείαν, τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ πάθος, τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν καί τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀπειθεῖς ἀνθρώπους. Αὐτὰ ἀκολουθοῦσατε καί σεῖς κάποτε, ὅταν ἐξοῦσατε αὐτὴν τὴν ζωὴν. Ἀλλὰ τώρα ἀποβάλατε καί σεῖς ὅλα αὐτά, τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν, τὴν κακίαν, τὴν δυσφήμισιν, τὴν αἰσχρολογίαν τοῦ στόματος. Μὴ λέτε ψέμματα ὅ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλει τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς πράξεις του, καί ἔχετε ἐνδυθῆ τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνανεοῦται εἰς ἐπίγνωσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ του. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον Ἕλλην καί Ἰουδαῖος, περιτμημένος καί ἀπερίτμητος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ ὁ Χριστός εἶναι τὰ πάντα καί εἰς πάντας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Η ΑΝΑΜΟΝΗ ΩΣ ΚΙΝΗΣΗ

«Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ» (Ματθ. 16,27). Ὁ Κύριος ἔρχεται. Ἔρχεται ὡς «βίαιη πνοή» (Πράξ. 2, 2) καταμεσῆς τῆς ζωῆς μας. Ἔρχεται καί ὡς πλήρωμα τῆς ἱστορίας στό τέλος τῶν αἰῶνων. Κι ἐμεῖς ἀναμένουμε...

Ὅμως αὐτὴ μας ἡ ἀναμονὴ δὲν εἶναι στάση παθητικῆ, δὲν εἶναι ἀπροϋπόθετη· εἶναι κίνηση πού ἀπαιτεῖ κόπο. Πρωτίστως ἀπαιτεῖ τὴν κατάσταση τῶν Μαθητῶν στό ὑπερῶο τῆς Πεντηκοστῆς: «ὁμοθυμαδόν». Ὅχι, οἱ μαθητές δὲν περίμεναν ὡς μονάδες, ἀφημένοι στοὺς δικούς του ὁ καθένας στοχασμούς, στά δικά του προβλήματα, «στό δικό του κόσμο». Μπορεῖ τό Πνεῦμα νά «ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον», ὅμως ἐκεῖνοι παρῆμεναν «ὁμοθυμαδόν», καρτεροῦσαν τὴν ἔλευσὴ Του μὲ μία καρδιά, μία ψυχὴ.

Ὁ Κύριος ἔρχεται. Μᾶς συναντᾷ τὸν καθένα ξεχωριστά, ἀλλὰ ἐμεῖς Τὸν προσδοκοῦμε ὅλοι μαζί. Τὸν ἀναμένουμε ὄχι ὡς μονάδες ἀλλὰ ὡς Ἐκκλησία, ὄχι ὡς ἄτομα ἀλλὰ ὡς Κοινότητα. Ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται ὅταν εἴμαστε «ὁμοθυμαδόν», ἐνωμένοι καρδιακά, συναρμοσμένοι, ὁμόθυμοι «ἐν ἐκκλησίαις». Κι ἡ ἐνότητα ἀπαιτεῖ κόπο – κόπο νά περιστεῖλει ὁ καθένας μας τὸν ἐγωισμό του καί νά κάνει τόπο στὴν καρδιά του γιὰ τὸν κάθε ἀδελφό. Ὁ Κύριος ἔρχεται. Κι ἂν θέλουμε νά τὸν ἀναγνωρίσουμε καί νά μᾶς ἀναγνωρίσει, εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀγωνιζόμαστε διαρκῶς γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ «ὁμοθυμαδόν».

16 Δεκεμβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ
«Τῶν ἀγίων προπατόρων», Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.), Θεοφανοῦς βασιλείου († 894),
Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων († 634).
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστ.: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Δεκεμβρίου, Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α΄ 1-25.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ & ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2008

Τυπώθηκαν καὶ κυκλοφοροῦν τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἡμεροδείκτης τοίχου καὶ ἡ ἐπετηρίδα γιὰ τὸ ἐρχόμενο ἔτος 2008. Ὁ ἡμεροδείκτης κοσμεῖται μὲ ὠραιότατη εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Παντοκράτορα τοῦ 16ου – 17ου αἰ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱεροσαλήμ (Βοιωτίας). Περιέχει ἀναλυτικὸ ἐορτολόγιο τοῦ ἔτους ἀλλὰ καὶ μηνύματα γιὰ τὴν ἐορτὴ τῆς ἡμέρας ἢ θέματα πού ἀφοροῦν στὴ χριστιανικὴ ζωή.

Ἡ ἐπετηρίδα (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικὸ καὶ ἀναλυτικὸ ἐορτολόγιο τοῦ 2008, σημειωματᾶριο, ἀλφαβητικὸ εὑρετήριο τηλεφώνων, τίς περιόδους νηστείας τοῦ ἔτους καὶ χρήσιμες ἐκκλησιαστικὲς πληροφορίες. Εἶναι ἀφιερωμένη στίς ἑπτὰ Οἰκουμενικὲς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας μας.

**Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Ἀκτίνες στὸν κόσμο», μὲ τὸν Δημοσιογράφο Μάχη Παπαγεωργίου
Κάθε Κυριακὴ στίς 22.00**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιτσιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm